

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 340

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 4 mai 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECRETE		
467.	— Decret pentru revocarea din funcție a unui membru al Guvernului	2
468.	— Decret pentru numirea unui membru al Guvernului ...	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 55 din 16 februarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și art. 9 alin. (1) și (2) din capitolul VIII al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 1 alin. (1) și (2) și art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice	3–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
350.	— Ordin al ministrului transporturilor privind aprobarea Contractului de servicii publice de transport cu metroul pentru perioada 2016—2018.....	7
488.	— Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002.....	8–16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru revocarea din funcție a unui membru al Guvernului**

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (2), ale art. 100 alin. (1) și ale art. 106 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 5 și art. 7 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea prim-ministrului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se revocă din funcție domnul Vlad Tudor Alexandrescu, ministrul culturii.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 4 mai 2016.
Nr. 467.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea unui membru al Guvernului**

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (2), ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 10 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea prim-ministrului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se numește în funcția de membru al Guvernului doamna Corina Șuteu, ministrul culturii.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 4 mai 2016.
Nr. 468.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 55**

din 16 februarie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și art. 9 alin. (1) și (2) din capitolul VIII al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 1 alin. (1) și (2) și art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și art. 9 alin. (1) și (2) din capitolul VIII al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 1 alin. (1) și (2) și art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, excepție ridicată de Maria Gabriela Moț și Larina Prelipceanu în Dosarul nr. 6.940/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.304D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că normele de lege criticate nu sunt discriminatorii, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 475 din 16 iunie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 11 mai 2015, al cărei dispozitiv a fost îndreptat prin Încheierea din 22 iulie 2015, pronunțate în Dosarul nr. 6.940/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și art. 9 alin. (1) și (2) din capitolul VIII al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 1 alin. (1) și (2) și art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantele Maria

Gabriela Moț și Larina Prelipceanu într-o cauză având ca obiect anularea emiterii unor acte administrative individuale prin care au fost stabilite drepturi salariale ale reclamantelor, având funcția de judecător.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autoarele acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece creează discriminări pe criteriul vârstei, față de persoane care aparțin aceleiași categorii profesionale și care se află în situații identice. Astfel, judecători cu aceeași vechime în funcție și în muncă, cu același grad și clasă de salarizare, prestând aceeași muncă, sunt salarizați diferit, ceea ce constituie o discriminare pe criteriul vârstei prin încadrarea ora în clasa de salarizare corespunzătoare vechimii în funcție de 10—15 ani, anterior datei de 1 ianuarie 2011, iar a altora ulterior acestei date. Arată că prin adoptarea și aplicarea ordinelor ministrului justiției prin care li s-au stabilit drepturi salariale se realizează o discriminare pe criteriul vârstei, încălcându-se astfel și art. 2, art. 3 și art. 6 din Directiva 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, prin acordarea unei remunerații inferioare față de persoanele care au fost încadrate anterior în aceeași tranșă de vechime în funcție, acestea având beneficiul vârstei mai înaintate, care însă constituie un criteriu discriminatoriu. Simpla împrejurare că, din cauza vârstei, reclamantele au împlinit vechimea în funcție specifică tranșei de vechime, care atrage o anumită remunerație mai târziu, nu poate conduce la acordarea unei remunerații inferioare, aceasta fiind o măsură care încălcă în mod evident prevederile directivei mai sus-menționate. În final, invocă jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene referitoare la obligația instanțelor naționale de a înlătura aplicarea dispozițiilor din dreptul intern care discriminează în funcție de vârstă (Cauza C-555/07). De asemenea, invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la interzicerea discriminării.

6. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, niciunul dintre actele comunitare invocate nu este de natură a garanta un drept câștigat cu privire la încasarea de la stat a unei indemnizații într-un anumit quantum. În cazul reclamantelor nu se poate vorbi despre un drept câștigat anterior Legii-cadru nr. 284/2010 cu privire la coeficientul aferent vechimii în funcție de 10—15 ani, căci acesta s-a născut abia la nivelul lunii iulie 2014, când erau deja în vigoare, producând efecte juridice dispozițiile Legii-cadru nr. 284/2010 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2013. Astfel, nu se poate aprecia că reclamantele și colegii judecători la care s-au raportat prin comparație s-ar afla într-o situație identică, deoarece drepturile

fiecărei categorii s-au născut sub imperiul unor norme juridice distincte, cei din urmă beneficiind deja la intrarea în vigoare a actelor menționate de drepturile născute potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției sau Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, sub aspectul tranșei de la 10 ani la 15 ani vechime în muncă, ceea ce nu era cazul reclamantelor. În privința nerespectării prevederilor Directivei 2000/78/CE, instanța reține că în cauză nu se poate vorbi despre o asemenea încălcare, câtă vreme însuși conținutul art. 6 alin. 1 din Directivă prevede ca situație justificativă pentru diferența de tratament cauzele obiective primate prin prisma contextului legislativ intern.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece prevăd aspecte legate de salarizarea judecătorilor, procurorilor, personalului de specialitate juridică asimilat acestora și a magistraților-asistenți, fără a fi menționate criterii discriminatorii în funcție de care persoanele aflate în aceeași situație ar putea fi salarizate distinct. Faptul că textele de lege criticate se aplică în mod diferit unor cazuri concrete în urma interpretării legislației în materie nu prezintă aspecte care pot face obiectul unei sesizări de neconstituționalitate. Respectarea egalității în drepturi și a obligației de nediscriminare, stabilite de art. 16 alin. (1) din Constituție, presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică în decursul perioadei în care reglementările sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementări legale anterioare. Reglementările juridice succesive pot prezenta în mod firesc diferențe determinate de condițiile obiective în care ele au fost adoptate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 și art. 9 alin. (1) și (2) din capitolul VIII al anexei nr. VI — **FAMILIA OCUPAȚIONALĂ DE FUNCȚII BUGETARE „JUSTIȚIE”** la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, și ale art. 1 alin. (1) și (2) și art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 21 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile criticate din Legea-cadru nr. 284/2010 au următorul cuprins:

— Art. 8: „(1) *Judecătorii, procurorii, personalul de specialitate juridică asimilat acestora și magistrații-asistenți au*

dreptul pentru activitatea desfășurată la o indemnizație de încadrare stabilită în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor, cu funcția deținută și, după caz, cu vechimea în muncă și în funcție, potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) *Indemnizațiile de încadrare și celelalte drepturi ale judecătorilor, procurorilor, magistraților-asistenți și ale personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor se stabilesc, după caz, de ministrul justiției, de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, de președintele Consiliului Superior al Magistraturii sau de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu excepția cazurilor în care prin lege specială sau prin prezenta lege se prevede altfel.”;*

— Art. 9 alin. (1) și (2): „(1) *Indemnizațiile de încadrare ale judecătorilor cu grad de judecătorie și ale judecătorilor militari cu grad de tribunal militar, precum și ale procurorilor cu grad de parchet de pe lângă aceste instanțe se stabilesc pe baza coeficienților de ierarhizare prevăzuți în cap. I nr. crt. 1 din prezenta anexă.*

(2) *Indemnizațiile de încadrare ale judecătorilor cu grad de tribunal/tribunal specializat și ale judecătorilor militari cu grad de tribunal militar teritorial, precum și ale procurorilor cu grad de parchet de pe lângă aceste instanțe se stabilesc pe baza unor coeficienți de ierarhizare cu două clase de salarizare mai mari decât cei prevăzuți la alin. (1).”*

Dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1) și (2): „(1) *În anul 2014, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2013 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.*

(2) *În anul 2014, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2013, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”;*

— Art. 6 alin. (1) și (2): „(1) *În anul 2014, avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă se face prin încadrarea în clasele de salarizare corespunzătoare vechimii în muncă dobândite, prevăzute la art. 11 alin. (3) din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, personalul beneficiind de o majorare a salariului de bază avut, corespunzător numărului de clase de salarizare succesive suplimentare multiplicat cu procentul prevăzut la art. 10 alin. (5) din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, fără acordarea salariului aferent clasei de salarizare prevăzută în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, după caz.*

(2) *În anul 2014, prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător personalului de conducere, precum și la trecerea într-o altă tranșă de vechime în funcție personalului care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale «Justiție».”*

12. Autoarele excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 148

alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană, precum și prevederile art. 2, art. 3 și art. 6 din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă și ale art. 23 alin. (2) din Declarația Universală a Drepturilor Omului, privind dreptul la salariu egal pentru muncă egală, Carta socială europeană revizuită, Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 1 din Primul Protocol adițional la această Convenție, privind dreptul de proprietate.

13. Examinând sesizarea formulată, Curtea reține, cu privire la admisibilitatea excepției de neconstituționalitate a art. 9 alin. (1) și (2) din capitolul VIII al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 284/2010, că, potrivit acestor dispoziții, indemnizațiile de încadrare ale judecătorilor cu grad de judecătorie și ale judecătorilor militari cu grad de tribunal militar, precum și ale procurorilor cu grad de parchet de pe lângă aceste instanțe „se stabilesc pe baza coeficienților de ierarhizare prevăzuți în cap. I nr. crt. 1” din anexa nr. VI, iar indemnizațiile de încadrare ale judecătorilor cu grad de tribunal/tribunal specializat și ale judecătorilor militari cu grad de tribunal militar teritorial, precum și ale procurorilor cu grad de parchet de pe lângă aceste instanțe „se stabilesc pe baza unor coeficienți de ierarhizare cu două clase de salarizare mai mari”. Or, legiuitorul a stabilit ulterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 284/2010, anual, că în anii 2011—2016 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010, potrivit următoarelor reglementări: art. 4 alin. (2) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010; art. II art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011; art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, aprobată prin Legea nr. 36/2014; art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013; art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015; art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015.

14. Având în vedere acestea și ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul

acestuia”, Curtea constată că dispozițiile art. 9 alin. (1) și (2) din capitolul VIII al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 284/2010 nu au aplicabilitate în cauza în cadrul căreia s-a invocat excepția de neconstituționalitate și, în consecință, excepția de neconstituționalitate cu un atare obiect este inadmisibilă.

15. Cu privire la discriminarea referitoare la salarizare sub aspectul trecerii într-o altă tranșă de vechime ulterior sau anterior anului 2011, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 29 din 21 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 3 aprilie 2014. Curtea a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. II art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 se regăsește și în cuprinsul art. 6 din Legea nr. 285/2010, iar aceste din urmă dispoziții au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate. În acest sens, prin Decizia nr. 166 din 19 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 18 iunie 2013, Curtea, analizând o excepție de neconstituționalitate cu o motivare similară raportată la încălcarea aceluiași dispoziții constituționale, a reținut că aspectele ce țin de aplicarea legii de către organismele abilitate, precum și cele referitoare la pretinsa încălcare de către prevederile de lege criticate a unor alte acte normative decât Legea fundamentală nu constituie veritabile critici de neconstituționalitate, în sensul dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căreia „Sunt neconstituționale prevederile actelor prevăzute la alin. (1), care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției”. De asemenea, Curtea a constatat că, în realitate, autorul excepției solicită modificarea dispozițiilor de lege criticate, fapt ce excedează controlului Curții Constituționale.

16. Prin Decizia nr. 669 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, Curtea a reținut că avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă și calculul indemnizațiilor potrivit acestor gradații se fac potrivit normelor juridice în vigoare la data unei astfel de avansări, cuantumurile ce ar fi putut fi calculate potrivit legislației aplicabile anterior acestei date neavând regimul juridic al unor drepturi câștigate. De altfel, Curtea a subliniat faptul că legiuitorul poate interveni oricând, din rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, cu reglementarea unor criterii de avansare și a unor metodologii de calcul al indemnizațiilor obținute în urma avansării, ce devin aplicabile de la data intrării lor în vigoare, înlocuind vechile norme având același obiect, pe care le abrogă. În același sens s-a pronunțat Curtea și prin Decizia nr. 343 din 17 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 30 iulie 2014, Decizia nr. 311 din 28 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 26 iunie 2015, și Decizia nr. 475 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 11 august 2015.

17. Prin Decizia nr. 579 din 29 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808 din 30 octombrie 2015, paragrafele 20 și 21, Curtea a reținut că dispozițiile art. 11 alin. (3) din Legea-cadru nr. 284/2010 stabilesc, în mod diferențiat pe gradații, modul de calcul al procentelor cu care se majorează salariul de bază, spre deosebire de vechea reglementare aplicabilă salarizării magistraților, care prevedea o majorare de 5%, indiferent de treapta de vechime în muncă în care se trecea. Astfel, diferențele de salarizare invocate de autoarea excepției, referitoare la personalul care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale „Justiție” și care avansează în gradațiile 4 și 5, provin din întreaga succesiune a actelor normative intervenite după anul 2011, raportată la prevederile aplicabile anterior anului 2011, iar nu din dispozițiile de lege

criticate. Așa cum a reținut Curtea în jurisprudența sa, situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007).

18. Referitor la dispozițiile art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, care stabilesc modalitatea de calcul al salariului pentru personalul avansat în gradații corespunzătoare vechimii în muncă, dispoziții criticate din aceeași perspectivă ca în cauza de față, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 475 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 11 august 2015, prin care a invocat jurisprudența sa și a constatat constituționalitatea acestora. La paragraful 19 al acestei decizii, Curtea a reținut că „diferențele de salarizare apărute sunt rezultatul schimbărilor legislative care au intervenit de-a lungul timpului în această materie, în special între legislația anterioară anului 2010 și cea ulterioară acestui an, iar nu ca urmare a neacordării în anii 2012, 2013 și 2014 a salariului corespunzător coeficientului de ierarhizare aferent clasei de salarizare prevăzută de Legea-cadru nr. 284/2010”.

19. Pentru aceleași considerente, Curtea constată că nici dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2) și nici cele ale art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 nu instituie discriminări de natură a contraveni art. 16 din Constituție.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi în ceea ce privește dispozițiile art. 9 alin. (1) și (2) din capitolul VIII al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și cu majoritate de voturi în ceea ce privește dispozițiile art. 8 din capitolul VIII al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 1 alin. (1) și (2) și art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) și (2) din capitolul VIII al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Maria Gabriela Moț și Iarina Prelipceanu în Dosarul nr. 6.940/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași autoare în același dosar și constată că dispozițiile art. 8 din capitolul VIII al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 1 alin. (1) și (2) și art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 februarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind aprobarea Contractului de servicii publice de transport cu metroul pentru perioada 2016—2018

Având în vedere dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1.370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1.191/69 și nr. 1.107/70 ale Consiliului,

în temeiul prevederilor art. II alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2016 pentru modificarea alin. (4) al art. 24¹ din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, precum și pentru stabilirea unor măsuri privind aplicarea în domeniul transportului cu metroul a prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1.191/69 și nr. 1.107/70 ale Consiliului,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Contractul de servicii publice de transport cu metroul pentru perioada 2016—2018 al Societății Comerciale de Transport cu Metroul București „METROREX” — S.A., prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Dan Marian Costescu

București, 29 aprilie 2016.
Nr. 350.

---

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN
pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii sănătății mintale
și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002

Văzând Referatul de aprobare nr. A.C.P. 3.735/2016 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,
având în vedere prevederile art. 72 alin. (2) din Legea sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, republicată,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele de aplicare a Legii sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, Centrul Național de Sănătate Mintală și Luptă Antidrog, precum și unitățile sanitare implicate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului sănătății nr. 372/2006 privind Normele de aplicare a Legii sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, cu modificările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 2 mai 2006, se abrogă.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Patriciu-Andrei Achimaș-Cadariu

București, 15 aprilie 2016.
Nr. 488.

ANEXĂ

NORME DE APLICARE
a Legii sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezentele norme de aplicare reglementează condițiile speciale de îngrijire din structurile de psihiatrie pentru pacienții adulți și copii, drepturile persoanelor internate în unitățile de profil, măsurile de conținere, precum și criteriile pe care o organizație neguvernamentală trebuie să le îndeplinească în situația în care efectuează vizite de monitorizare în unitățile sanitare cu specific psihiatric.

(2) În cadrul Programului național de sănătate mintală și profilaxie în patologia psihiatrică al Ministerului Sănătății, Centrul Național de Sănătate Mintală și Luptă Antidrog, cu avizul Comisiei de psihiatrie și psihiatrie pediatrică a Ministerului Sănătății, propune și monitorizează programe de depistare precoce a unor tulburări psihice cu impact socioeconomic major și de promovare a sănătății mintale în populația generală.

(3) Evaluarea capacității psihice se va face la un interval de 6—12 luni în funcție de legislația specifică sectoarelor de activitate, realizându-se prin centrele de sănătate mintală cu viza medicilor specialiști în specialitatea medicina muncii.

CAPITOLUL II
Norme de îngrijire

Art. 2. — (1) Calitatea îngrijirilor este asigurată de o unitate funcțională constituită de echipa terapeutică și structurile în care aceasta își desfășoară activitatea.

(2) Echipa terapeutică este compusă din medici specialiști în specialitatea psihiatrie, respectiv psihiatrie pediatrică, psihologi, asistenți sociali, asistenți medicali și alt personal de specialitate în funcție de activitățile desfășurate, conform legii.

(3) Echipa terapeutică este condusă de un medic psihiatru.

(4) Medicul coordonator al echipei terapeutice organizează serviciile acordate în cadrul unității de îngrijire, în funcție de nevoile pacienților.

Art. 3. — (1) Dotările minime obligatorii dintr-o structură de psihiatrie sunt:

- a) paturi repartizate în saloane, inclusiv de supraveghere continuă bărbați și femei, cu respectarea normelor prevăzute de legislația în vigoare;
- b) cabinete de consultații;
- c) săli de psihoterapie individuală sau de grup;
- d) spații pentru terapie ocupațională, educațională, recreativă;
- e) săli de tratament;
- f) săli de mese.

(2) Serviciile medicale minime pe care o structură psihiatrică trebuie să le asigure sunt:

- a) diagnosticul și tratamentul tulburărilor psihice acute și cronice;
- b) evaluări psihologice;
- c) consiliere și psihoeducație pentru pacienți și familiile lor;
- d) programe de terapie ocupațională, educativă și recreativă.

Art. 4. — (1) Într-o structură de psihiatrie pediatrică, echipa terapeutică este compusă din: medici specialiști în specialitatea psihiatrie pediatrică sau specialitățile asimilate acesteia, psihologi, asistenți medicali, logoped, personal de îngrijire, alt personal de specialitate în funcție de activitățile desfășurate, conform legii.

(2) Dotările minime obligatorii dintr-o structură de psihiatrie pediatrică sunt:

- a) paturi repartizate în saloane cu respectarea normelor prevăzute de legislația în vigoare;
- b) cabinete de consultații;
- c) cabinete de psihologie/psihometrie;
- d) săli de terapie prin joc, de terapie ocupațională, educativă și recreativă;
- e) săli de terapie de grup;
- f) săli de tratament;
- g) săli de mese.

(3) Serviciile medicale minime pe care o structură de psihiatrie pediatrică trebuie să le asigure sunt:

- a) diagnosticul și tratamentul tulburărilor psihice acute și cronice la copil și adolescent;
- b) evaluarea psihoneurodezvoltării;
- c) evaluare psihologică;
- d) consiliere și psihoeducație pentru pacienți și familiile lor;
- e) programe de terapie ocupațională, educativă și recreativă.

Art. 5. — (1) Transferul pacienților se efectuează după cum urmează:

- a) între secțiile de acuți ale unei unități sanitare;
- b) între secțiile acut-cronic sau cronic-acut;
- c) între o unitate sanitară de psihiatrie și un spital general;
- d) între un spital general și o unitate de psihiatrie;
- e) între o unitate sanitară de psihiatrie sau un spital general și un spital de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță, în cazul unui pacient căruia i se aplică măsura de siguranță prevăzută de legea penală.

(2) Transferul unui pacient între secțiile de acuți se efectuează prin transfer direct, pe baza foi de observație clinică generală.

(3) Transferul unui pacient între secțiile acut-cronic sau cronic-acut se face prin externarea pacientului și reinternarea în secția dorită, elaborându-se o nouă foaie de observație clinică generală cu păstrarea unei copii a celei vechi pentru datele necesare.

(4) În cazul unui consult interdisciplinar într-o altă unitate sanitară, acesta se va efectua pe foaie de observație clinică generală a pacientului.

(5) Transferul pacientului către altă unitate sanitară se va face cu bilet de trimitere și o copie de pe foaia de observație clinică generală a pacientului.

(6) Transferul într-o secție a altui spital se face din cauza:

- a) agravării afecțiunii pentru care pacientul este internat cu afectarea funcțiilor vitale;
- b) apariției pe parcursul spitalizării a unor comorbidități care nu pot fi tratate la nivelul spitalului;
- c) necesității unor îngrijiri de lungă durată într-o unitate de boli cronice.

CAPITOLUL III

Norme privind internarea voluntară

Art. 6. — (1) La internarea cu consimțământul pacientului sau în cazul pacientului minor cu consimțământul aparținătorului legal, pacientul sau aparținătorul va primi informații privind regulamentul unității sanitare respective și explicații la orice clarificare solicitată.

(2) Pacientul sau, în cazul minorilor, aparținătorul are dreptul să acceseze serviciile medicale oferite de unitatea sanitară în conformitate cu indicațiile medicale individualizate și cu regulamentul intern al unității sanitare.

(3) Pacientul sau, în cazul minorilor, aparținătorul are dreptul să solicite oricând externarea cu respectarea procedurilor descrise în regulamentul intern al unității sanitare.

(4) Pe parcursul internării, pacienții vor fi supravegheați în funcție de indicația medicală curentă și în conformitate cu regulamentul intern al unității sanitare. Supravegherea se va efectua la intervale variabile, cu respectarea intimității persoanei.

(5) Pe parcursul internării, pacientul poate părăsi pe o durată determinată unitatea sanitară cu aprobarea medicului de gardă sau a medicului curant.

(6) Dacă medicul de gardă consideră că părăsirea temporară a unității sanitare contravine scopului internării pacientului, motivul va fi explicat acestuia. Dacă decizia pacientului rămâne neschimbată și medicul psihiatru nu consideră ca fiind întrunite criteriile pentru declanșarea procedurii de internare nevoluntară, pacientul va consemna solicitarea sa în foaia de observație sub semnătură proprie, iar personalul de serviciu va întocmi actele de externare.

(7) Constatarea absenței unui pacient va fi adusă imediat la cunoștința medicului de gardă. În foaia de observație a pacientului vor fi menționate ora și minutul la care s-a constatat absența.

(8) Absența nejustificată a pacientului pe o perioadă mai mare de 8 ore determină externarea din oficiu a acestuia.

CAPITOLUL IV

Norme privind internarea nevoluntară

Art. 7. — (1) Cazurile în care se declanșează procedura de internare nevoluntară sunt:

- a) prezența comportamentului violent acut pe fondul unei tulburări psihice;
- b) prezența riscului evident și iminent de vătămare pentru sine sau pentru alte persoane din cauza unei tulburări psihice;
- c) motive medicale întemeiate care indică faptul că absența instituirii imediate a unui tratament adecvat ar crește riscul pentru un comportament care aduce vătămare pentru sine sau pentru alte persoane sau deteriorare gravă a sănătății mintale.

(2) Solicitarea internării nevoluntare se formulează de una dintre persoanele prevăzute la art. 56 alin. (1) din Legea sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, republicată.

(3) Solicitarea trebuie să includă:

- a) datele de identitate și calitatea solicitantului;
- b) datele de identitate ale persoanei în cauză și precizarea antecedentelor medicale cunoscute;
- c) descrierea motivelor și circumstanțelor care au determinat solicitarea de internare nevoluntară;
- d) data și ora solicitării;
- e) semnătura solicitantului.

(4) În cazul transportului persoanei în cauză la spital ca urmare a unei solicitări de internare nevoluntară, acesta se va face în condiții cât mai puțin restrictive, cu luarea tuturor

măsurilor posibile pentru siguranța și respectarea integrității și demnității persoanei în cauză.

(5) În momentul prezentării la camera de gardă, personalul serviciilor care au asigurat transportul va întocmi un raport care va include:

a) numele, prenumele și calitatea persoanei care a decis transportul;

b) numele și prenumele membrilor echipajului de transport și însoțitorului;

c) prezența sau absența consimțământului persoanei în cauză pentru transportul la unitatea sanitară;

d) descrierea comportamentului persoanei pe parcursul transportului și, după caz, măsurile restrictive și terapeutice care s-au aplicat.

(6) Garantarea drepturilor fundamentale ale persoanei pe parcursul transportului la camera de gardă este în sarcina și pe răspunderea personalului care efectuează transportul, fiind reglementată de norme proprii.

(7) Medicul psihiatru trebuie să efectueze imediat o evaluare psihiatrică a persoanei în cauză. În luarea deciziei, medicul trebuie să ia în considerare starea pacientului, istoricul medical cunoscut, riscul de vătămare pentru sine sau pentru alte persoane, circumstanțele descrise în solicitare și oportunitatea internării nevoluntare față de alte mijloace terapeutice sau legale.

(8) Dacă starea psihică a persoanei la momentul examinării necesită tratament de specialitate, acest lucru va fi adus la cunoștința acesteia sau reprezentantului legal, după caz, împreună cu motivele care stau la baza acestei decizii.

(9) În cazul în care persoana examinată nu își dă consimțământul pentru internare și tratament și nu sunt întrunite condițiile pentru internare nevoluntară, medicul psihiatru va informa persoana examinată asupra beneficiilor tratamentului medical și a dreptului acesteia de a solicita o a doua opinie. În acest caz, persoana va confirma prin semnătură în fișa/registrul de prezentare faptul că refuză internarea și tratamentul medical, putând părăsi în orice moment unitatea sanitară.

(10) În cazul în care persoana examinată nu își dă consimțământul pentru internare și tratament, dar medicul psihiatru consideră că sunt întrunite condițiile pentru internare nevoluntară, acesta va declanșa procedura de internare nevoluntară.

(11) Pacientul va fi informat imediat despre decizia și procedura de internare nevoluntară, precum și motivele care o susțin printr-un limbaj adecvat stării psihice curente și particularităților socioculturale ale acestuia.

(12) În cazul în care pacientul are un reprezentant legal sau convențional cunoscut, acesta va fi informat în termen de 24 de ore asupra deciziei și modalităților de contestare a acesteia.

(13) Dacă starea psihică a persoanei nu permite înțelegerea implicațiilor ce decurg din decizia de internare nevoluntară sau afectează clar capacitatea de a se îngriji de interesele proprii și nu există informații referitoare la un reprezentant legal, medicul are obligația de a informa conducerea unității medicale cu privire la propunerea sa de internare nevoluntară sau, în caz de urgență psihiatrică, la declanșarea procedurii de internare nevoluntară și la lipsa informațiilor referitoare la reprezentantul legal.

(14) Conducerea unității va transmite informația, de îndată, autorității tutelare sau, în cazul minorilor, direcției generale de asistență socială și protecția copilului din unitatea administrativ-teritorială în care pacientul își are domiciliul sau reședința ori, în cazul în care acestea nu sunt cunoscute, celor în a căror unitate administrativ-teritorială se află unitatea medicală.

(15) Medicul psihiatru care propune internarea nevoluntară va trimite conducerii spitalului, în termen de 24 de ore, documentația necesară evaluării acestei măsuri.

(16) Formularul-tip de notificare a comisiei de internări nevoluntare a unității sanitare de către medicul specialist psihiatru este prevăzut în anexa nr. 2 la prezentele norme de aplicare.

(17) Comisia de evaluare a internării nevoluntare va analiza propunerea și va adopta soluția de acceptare sau respingere a acesteia cu majoritate de voturi.

(18) Hotărârea comisiei va cuprinde, pe lângă diagnosticul stabilit, soluția adoptată și motivarea soluției, precum și precizarea, după caz, a existenței unui reprezentant legal sau convențional, respectiv a demersurilor întreprinse pe lângă autoritatea tutelară sau direcția generală de asistență socială și protecția copilului.

(19) Hotărârea va fi semnată de toți membrii comisiei și va fi înaintată conducerii spitalului în cel mai scurt timp. Eventuala opinie separată a unui membru al comisiei se va consemna și motiva distinct în hotărâre, sub semnătură.

(20) Hotărârea de internare nevoluntară a comisiei se va consemna în dosarul medical al pacientului și va fi comunicată în scris acestuia, precum și reprezentantului său legal sau convențional, dacă acesta există.

(21) Formularul-tip de notificare a conducerii unității sanitare de către comisia de internări nevoluntare este prevăzut în anexa nr. 3 la prezentele norme de aplicare.

(22) Decizia de internare nevoluntară a comisiei va fi înaintată de către conducerea unității medicale, în termen de 24 de ore, judecătoriei în a cărei circumscripție se află unitatea medicală, odată cu documentele medicale referitoare la pacientul în cauză. În situația în care până la adoptarea deciziei nu fusese identificat reprezentantul legal al pacientului, o copie a deciziei va fi comunicată de îndată și autorității tutelare sau direcției generale de asistență socială și protecția copilului, cu precizarea etapelor următoare ale procedurii și a faptului că a fost sesizată judecătoriei.

(23) Formularul-tip de notificare a judecătoriei în a cărei circumscripție se află unitatea medicală este în anexa nr. 4 la prezentele norme de aplicare.

CAPITOLUL V

Norme speciale de îngrijire

Art. 8. — (1) În cazul în care toate intervențiile terapeutice uzuale folosite pentru a salva de la un pericol real și concret viața, integritatea corporală sau sănătatea pacientului sau a unei alte persoane eșuează, se poate recurge la restricționarea libertății de mișcare a pacientului prin mijloace specifice protejate.

(2) Măsurile specifice protejate vor fi aplicate pe principiul minimei restricții, proporțional cu gradul de pericol.

(3) Măsurile de restricționare a libertății de mișcare a pacientului sunt izolarea și contenționarea.

(4) Prin *izolare* se înțelege plasarea pacientului într-o încăpere special prevăzută și dotată în acest scop. Încăperea trebuie să ofere posibilitatea unei observări continue a pacientului, să fie iluminată și aerisită în mod corespunzător, să aibă acces la grup sanitar propriu și să fie protejată în așa fel încât să prevină rănirea celui izolat. Nu pot fi izolate concomitent în aceeași încăpere mai multe persoane.

(5) Amenajarea incintei protejate se va realiza prin utilizarea unor materiale fonoizolante; pereții vor fi acoperiți cu material durabil, dintr-o singură bucată, fără îmbinări vizibile; podeaua va fi acoperită cu linoleum dintr-o singură bucată, iar iluminatul va fi protejat, cu voltaj mic. Ușa va fi metalică, dispunând de fereastră de vizitare. Ferestrele vor fi dublate, cu suprafețe vitrate din plexiglas rezistent la zgărieturi, spargere și foc, având jaluzele și sistem de deschidere din exterior.

(6) Dotările minimale ale unei incinte protejate sunt următoarele: scaun și masă fixate în perete cu colțuri rotunjite; pat fixat în podea cu saltea; duș direct din tavan; lavoar și vas de toaletă din metal, fixate în perete.

(7) Pe perioada dispunerii măsurii izolării, pacientul va păstra îmbrăcămintea, precum și orice articole de uz personal sau cu semnificație religioasă, cu excepția situațiilor în care păstrarea acestora ar putea afecta siguranța proprie sau a personalului medical.

(8) Izolarea trebuie aplicată pe o durată minimă de timp și va fi revizuită periodic, la un interval de cel mult două ore. Pe parcursul măsurii de izolare, pacientul va fi monitorizat la fiecare 15 minute.

(9) Măsura de izolare va fi ridicată imediat ce situația de pericol care a impus măsura s-a rezolvat.

(10) Pacientul și reprezentantul său legal/convențional vor fi informați cu privire la măsura izolării și despre procedura de revizuire periodică a acesteia.

Art. 9. — (1) Prin *conțințonare*, în sensul prezentelor norme, se înțelege utilizarea unor mijloace adecvate prin care pacientul este imobilizat parțial sau total.

(2) Conțințonarea nu poate fi folosită ca pedeapsă sau ca mijloc de a suplini lipsa de personal ori de tratament.

(3) Dispozitivele de conțințonare sunt curelele late din piele sau echivalente, prevăzute cu sistem de prindere pentru pat și cu manșete pentru articulațiile carpiene, tarsiene, torace și genunchi. Curelele și manșetele trebuie să fie ajustabile, cu căptușeală dublată de un material moale (burete, pâslă, poliuretan special etc.).

(4) Este interzisă folosirea materialelor improvizate (feșe, tifon, sfoară etc.) care pot provoca leziuni pacientului conțințonat.

(5) La imobilizarea pacientului trebuie depuse toate eforturile pentru evitarea durerii sau leziunilor și este interzis orice comportament nedemn sau abuziv față de pacient (agresiune verbală, lovire intenționată, prezența altor pacienți sau persoane neautorizate).

(6) Poziția de conțințonare este în decubit dorsal, cu brațele pe lângă corp. Este interzisă imobilizarea capului sau gâtului, precum și a brațelor de picioare.

(7) Manșetele trebuie aplicate astfel încât să permită mișcări minime ale membrelor și să nu afecteze sub nicio formă respirația și circulația sangvină.

(8) Pe durata conțințonării, pacientul își va păstra îmbrăcămintea, iar necesitățile vitale (alimentație, hidratare și excreție) și de comunicare vor fi asigurate fără impedimente.

(9) Personalul medical va evalua starea pacientului conțințonat la fiecare 15 minute, examinând semnele vitale, menținerea confortului și apariția posibilelor efecte secundare.

(10) Toate informațiile în legătură cu măsura conțințonării vor fi consemnate atât în foaia de observație, cât și în Registrul măsurilor de izolare și conțințonare.

(11) În foaia de observație și în Registrul măsurilor de izolare și conțințonare vor fi consemnate următoarele informații:

- a) ora și minutul instituirii măsurii restrictive;
- b) gradul de restricție (parțial sau total), în cazul conțințonării;
- c) circumstanțele și motivele care au stat la baza dispunerii măsurii restrictive;
- d) numele medicului care a dispus măsura restrictivă;
- e) numele membrilor personalului medical care au participat la aplicarea măsurii restrictive;
- f) prezența oricărei leziuni fizice suferite de pacient sau personalul medical în legătură cu aplicarea măsurii restrictive;
- g) ora și minutul fiecărei vizite de monitorizare a pacientului cu precizarea valorilor funcțiilor vitale, îndeplinirii nevoilor fiziologice sau altor nevoi, după caz;
- h) ora și minutul ridicării măsurii restrictive.

(12) Pacientul și/sau reprezentantul său legal/convențional va/vor fi informați cu privire la măsura conțințonării și procedura de revizuire periodică a acesteia.

(13) Modelul de convenție pentru desemnarea reprezentantului convențional este prevăzut în anexa nr. 5 la prezentele norme de aplicare.

(14) Conțințonarea trebuie aplicată pe o durată cât mai scurtă de timp posibil și nu poate depăși 4 ore.

(15) În situația în care imobilizarea nu a fost inițiată din dispoziția medicului, acesta va fi informat în maximum 30 de minute.

(16) Toate intervențiile fizice din timpul imobilizării trebuie să aibă în vedere vârsta, sexul, cultura, limba și istoricul medical, dizabilitatea sau nevoile speciale ale pacientului, sarcina, date care se vor regăsi și în foaia de observație.

Art. 10. — (1) În cazul pacienților sub 18 ani, conțințonarea are drept scop susținerea tratamentului medicamentos în cazul agitației psihomotorii și evitarea autovătămării.

(2) În cazul pacienților sub 18 ani, conțințonarea se va face numai cu avizul medicului curant sau al medicului de gardă, medic specialist psihiatru sau neuropsihiatru pediatric, acolo unde există și cu acordul scris al părintelui sau aparținătorului legal, prevăzut în consimțământul semnat de tutore la internare, doar după ce au fost epuizate toate mijloacele/metodele de convingere și liniștire a pacientului.

(3) Dispozitivele de conțințonare sunt curelele late din piele sau echivalente, prevăzute cu sistem de prindere pentru pat și cu manșete pentru articulațiile carpiene, tarsiene, torace și genunchi. Curelele și manșetele trebuie să fie ajustabile, cu căptușeală dublată de un material moale (burete, pâslă, poliuretan special etc.).

(4) Dispozitivele speciale de protecție sunt mănușile și casca specială de protecție.

(5) Durata conțințonării trebuie să fie scurtă, maximum 30 de minute, cu posibilitatea de repetare în cursul aceleiași zile.

(6) Izolarea pacienților sub 18 ani este interzisă.

(7) Copilul conțințonat fizic rămâne sub supravegherea permanentă din partea personalului medical și nu va rămâne singur în încăpere.

(8) Tehnica conțințonării constă în imobilizarea atât a membrelor superioare, cât și a celor inferioare, cu evitarea lezării prin imobilizare.

(9) Se interzice folosirea de materiale precum sfoară, tifon, feșe sau alte materiale care pot aduce vătămare pacientului.

(10) Conțințonarea se va face numai în cadrul structurilor cu paturi de psihiatrie pediatrică din cadrul spitalelor.

Art. 11. — În cazul copiilor internați într-un spital/într-o structură de psihiatrie, conțințonarea va fi aplicată în caz de potențial de autoagresivitate/heteroagresivitate, astfel:

- a) pentru copiii diagnosticați cu heteroagresivitate cu greutate sub 50 kg: se vor folosi manșete ajustabile din piele pentru mâini și picioare;
- b) pentru copiii diagnosticați cu heteroagresivitate cu greutate mai mare de 50 kg: se vor folosi manșete ajustabile din piele pentru mâini și picioare și curele late pentru torace și genunchi;
- c) pentru copiii diagnosticați cu autoagresivitate se vor folosi dispozitive cu rol de protecție, precum: mănuși, cască de protecție.

Art. 12. — Formularul pentru obținerea consimțământului informat asupra investigațiilor și procedurilor terapeutice și pentru participarea la procesul educațional medical este prevăzut în anexa nr. 1 la prezentele norme de aplicare.

Art. 13. — (1) Toate informațiile privind starea de sănătate a pacientului, condiția sa medicală, diagnosticul, prognosticul și tratamentul, precum și alte informații de natură personală sunt confidentiale, chiar și după decesul pacientului.

(2) Informația confidențială poate fi divulgată numai cu consimțământul explicit al pacientului sau când există dispoziții judiciare în acest sens. Consimțământul este prezumat atunci când divulgarea se face către un alt membru al echipei terapeutice implicate în tratamentul pacientului.

(3) Toate datele de identitate ale pacientului trebuie protejate, potrivit legii.

(4) Pacienții au dreptul de a primi rezultatul în scris al diagnosticului, tratamentului și îngrijirii lor la externarea dintr-o unitate de îngrijire.

(5) Intervențiile medicale pot fi efectuate numai atunci când există respectul necesar pentru intimitatea persoanei și numai în prezența acelor persoane necesare intervenției respective, dacă pacientul nu a solicitat altfel.

Art. 14. — (1) Toate unitățile care acordă îngrijiri de sănătate mintală au obligația să înființeze un registru special pentru înregistrarea tuturor plângerilor înaintate de pacienți sau de către reprezentanții acestora.

(2) Conducerea unității are obligația să răspundă în scris la toate plângerile cu privire la încălcarea drepturilor pacienților.

(3) În registrul prevăzut la alin. (1) se consemnează și modalitatea de soluționare a plângerilor.

Art. 15. — (1) Prin *urgențe psihiatrice*, în sensul prezentelor norme de aplicare, se înțelege stările psihopatologice în cadrul cărora pacientul se află într-o disfuncționalitate cerebrală severă, situație critică în care poate provoca autovătămare gravă, agresarea altor persoane, deces, distrugerea unor bunuri, comportamente nejustificate de caracteristicile realității prezente (stări confuzionale).

(2) Lista urgențelor psihiatrice este constituită din:

- a) tulburare psihotică acută;
- b) tulburări severe de comportament din cadrul tulburărilor de personalitate;
- c) tulburări psihotice post-/intercritice în epilepsie;
- d) sindromul confuzional (după eliminarea urgențelor medico-chirurgicale);
- e) agitația psihomotorie;
- f) episoade acute delirant-halucinatorii în psihoze (schizofrenie, tulburarea afectivă bipolară) și în demențe;
- g) episoade expansive severe;
- h) episoade depresive moderate și severe;
- i) episoade depresive cu risc suicidar;
- j) sevraj alcoolic;
- k) sevraj la alte substanțe psihoactive;
- l) comportament suicidar acut sau recurent;
- m) tulburări severe de comportament în retardul mintal;
- n) tulburarea de conduită cu heteroagresivitate;
- o) tulburare de spectru autist cu heteroagresivitate.

Art. 16. — (1) Lista spitalelor de psihiatrie care pot efectua internări nevoluntare se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.

(2) În toate unitățile sanitare nominalizate de Ministerul Sănătății să efectueze internări nevoluntare se constituie un registru unic de evidență centralizată a acestor cazuri și a documentației medico-juridice care stă la baza internării și susține legalitatea acesteia.

(3) Internarea nevoluntară, precum și deciziile luate de comisia de internări nevoluntare se înregistrează în registrul prevăzut la alin. (2).

(4) Registrul prevăzut la alin. (2) mai cuprinde următoarele informații:

- a) numele, prenumele, profesia, vârsta și domiciliul persoanei internate;
- b) data internării;

- c) numele, prenumele, profesia și domiciliul persoanei/instituției care a solicitat internarea nevoluntară;

- d) notificarea medicului psihiatru care a solicitat internarea nevoluntară către comisia de internări nevoluntare;

- e) notificarea comisiei de internări nevoluntare către conducerea unității sanitare;

- f) menționarea deciziei de internare nevoluntară a judecătorei, dacă este cazul;

- g) notificarea conducerii unității sanitare către judecătore;

- h) data încetării internării și starea la externare.

Art. 17. — (1) Unitățile sanitare care vor efectua internări nevoluntare trebuie să dispună de compartiment sau unitate de primiri urgențe și de condiții de spitalizare în conformitate cu prevederile art. 25 din Legea nr. 487/2002, republicată.

(2) Unitățile sanitare care vor efectua internări nevoluntare trebuie să aibă posibilitatea de constituire a comisiei de internări nevoluntare, în conformitate cu prevederile art. 61 alin. (2) din Legea nr. 487/2002, republicată.

Art. 18. — (1) În vederea obținerii autorizației prevăzute la art. 47 din Legea nr. 487/2002, republicată, organizațiile neguvernamentale trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) domeniul sănătății mintale sau al drepturilor omului să se regăsească în primele 3 obiective ale statutului organizației;

- b) să facă dovada că activează de minimum 10 ani în domeniul sănătății mintale sau al drepturilor omului;

- c) să fie înființate în condițiile legii.

(2) Persoanele nominalizate de către o organizație neguvernamentală să efectueze vizite în unități de psihiatrie trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să facă dovada absolvirii unei instituții de învățământ superior cu diplomă de licență în domeniile medicină, drept, psihologie, sociologie sau asistență socială;

- b) să nu aibă cazier;

- c) să aibă capacitate deplină de exercițiu;

- d) să aibă minimum 5 ani vechime ca angajat al organizației.

(3) Modelul de autorizație privind vizita reprezentanților organizațiilor neguvernamentale în unități sanitare emis de către Centrul Național de Sănătate Mintală și Luptă Antidrog este prevăzut în anexa nr. 6 la prezentele norme de aplicare.

Art. 19. — (1) Pentru desemnarea reprezentantului societății civile în comisia prevăzută de art. 61 din Legea nr. 487/2002, republicată, organizațiile neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul sănătății mintale sau al protecției drepturilor omului pot propune managerului spitalului una sau mai multe persoane.

(2) Persoana propusă ca reprezentant al societății civile trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) desfășoară activități în domeniul sănătății mintale sau al protecției drepturilor omului;

- b) are capacitate deplină de exercițiu;

- c) nu are antecedente penale;

- d) are minimum 5 ani vechime ca angajat al organizației.

(3) În vederea desemnării unui reprezentant al societății civile, managerul spitalului poate solicita organizațiilor neguvernamentale autorizate în conformitate cu art. 47 din Legea nr. 487/2002, republicată, să facă propuneri, în condițiile alin. (1) și (2).

(4) Solicitarea se comunică organizațiilor neguvernamentale cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de data desemnării reprezentantului societății civile.

Art. 20. — Anexele nr. 1—6 fac parte integrantă din prezentele norme de aplicare.

Spitalul .....

Secția .....

Data .....

CONSIMȚĂMÂNT INFORMAT**asupra investigațiilor și procedurilor terapeutice și pentru participarea la procesul educațional medical**

Subsemnatul(a), ..., m-am prezentat din proprie voință, liber de orice constrângere și am solicitat evaluarea stării mele de sănătate în vederea stabilirii unui diagnostic și formularea unui program terapeutic individual.

Am cunoștință despre dreptul și libertatea pe care le am de a cere prezența unei alte persoane (reprezentant convențional) pentru a fi asistat în acordarea consimțământului, în vederea efectuării investigațiilor necesare stabilirii diagnosticului și a aplicării metodelor terapeutice necesare recăpătării autonomiei personale.

Cunosc că am dreptul să refuz o procedură medicală sau un tratament cu care nu sunt de acord.

Mi s-au adus la cunoștință, prin explicații suficiente, într-un limbaj clar, respectuos și pe înțelesul meu, următoarele:

- diagnosticul și modul de stabilire a diagnosticului;
- scopul, metodele și durata tratamentului propus, precum și beneficiile aduse de acest tratament;
- eventualele neplăceri, riscuri sau efecte secundare ale tratamentului;
- alte posibile modalități de tratament;
- riscurile și consecințele refuzării sau întreruperii tratamentului fără aviz medical.

Am fost informat că metodele medicale și terapeutice invazive, având un grad de risc mai mare, vor fi precizate separat și voi consimți la acestea individual.

Autorizez medicii și personalul medical al clinicii/secției să efectueze toate investigațiile și procedurile diagnostice necesare, în contextul legal al unei practici medicale corecte. Cu excepția cazurilor în care, în mod expres, îmi exprim dezacordul, toate investigațiile uzuale și tratamentele, cu risc mic sau mediu, pot fi aplicate.

Materialul biologic recoltat (sânge) în scop medical poate fi examinat și în scopuri de cercetare științifică, instrucție, poate fi fotografiat și publicat, fără o altă autorizație expresă din partea mea, păstrându-se confidențialitatea.

Am fost informat că procesul de asistență medicală este dublat de procesul educațional și consimt ca, în limitele impuse de decență și bunul-simț, să particip la procesul educațional, dar aceasta nu trebuie să afecteze calitatea îngrijirilor medicale. Am fost informat că pot refuza acest lucru de principiu sau în momentele pe care le aleg eu, fără a fi obligat să dau alte explicații și fără a fi afectate drepturile mele de pacient.

Am fost informat că am dreptul să refuz fotografierea corpului meu, cu excepția fotografiilor de documentare medicală pe care le autorizez, cu condiția să fie mascate elementele esențiale ale fizionomiei, pentru a nu fi recunoscut.

În cazul apariției unor situații de urgență majoră în timpul internării, echipa medicală este autorizată să efectueze orice teste diagnostice sau manevre terapeutice, justificate medical și în condițiile unei practici medicale corecte.

Am citit (mi s-a citit), am înțeles cele scrise mai sus și sunt de acord cu acestea.

.....
(semnătura pacientului)

Medic curant,

.....
(semnătura și parafa)

Reprezentant convențional/legal,

.....
(numele, prenumele și semnătura)

NOTIFICARE

Către
Comisia de internări nevoluntare a spitalului .....

În conformitate cu art. 54 din Legea sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, republicată, vă aduc la cunoștință că în data de ..... am examinat pacientul și propunem măsura internării nevoluntare a pacientului ....., domiciliat în ....., născut la data de ....., stabilindu-se diagnosticul de .....

Va transmitem, spre consultare, dosarul medical al pacientului.

Medic,

.....
(semnătura și parafa)

NOTIFICARE**Către
Conducerea Spitalului .....**

În conformitate cu art. 61 alin. (4) din Legea sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, republicată, vă aducem la cunoștință că în data de ..... am decis în conformitate cu prevederile art. 61 alin. (1) și (6) din Legea nr. 487/2002, republicată, măsura internării nevoluntare a pacientului ....., domiciliat în ....., născut la data de ....., cu diagnosticul de .....

Semnături comisie de internări nevoluntare:

Medic,.....
(semnătura și parafa)*Medic,*.....
(semnătura și parafa)*Medic,*.....
(semnătura și parafa)*/ Reprezentant al societății civile,*.....
(numele, prenumele și semnătura)

Spitalul .....

NOTIFICARE**Către
Judecătoria .....**

În conformitate cu art. 61 alin. (6) din Legea sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, republicată, vă comunicăm că la data de ....., comisia pentru internări nevoluntare a decis internarea nevoluntară a pacientului ....., domiciliat în ....., născut la data de ....., cu diagnosticul .....

Anexăm prezentei comunicări dosarul medical al pacientului.

Manager,.....
(numele și prenumele, ștampila instituției).....
(semnătura)Spitalul .....
Secția .....

Data .....

**CONVENȚIA
pentru desemnarea reprezentantului convențional**

Încheiată între:

....., în calitate de reprezentat, și
(numele și prenumele reprezentatului și actul de identitate)....., în calitate de reprezentant convențional.
(numele reprezentantului convențional și actul de identitate)

1. **Obiectul contractului**

Reprezentatul împuternicește pe reprezentantul convențional să îl asiste și să îl reprezinte în ceea ce privește internarea și tratamentul medical, inclusiv drepturile acestuia, ca pacient, pe durata tratamentului.

Reprezentatul împuternicește pe reprezentantul convențional să decidă în numele său și pentru el cu privire la aplicarea tratamentului prin electroșocuri.

2. **Prețul**

Reprezentarea este cu titlu gratuit.

3. **Drepturile și obligațiile reprezentantului**

A. Reprezentantul are următoarele drepturi și obligații:

a) de a asista pe reprezentat în relațiile cu unitatea medicală, cu instituțiile publice sau cu orice alte persoane numai în legătură cu internarea și tratamentul medical, inclusiv cu drepturile acestuia ca pacient pe durata tratamentului și numai pentru perioada în care reprezentatul are dificultăți în a aprecia implicațiile unei decizii asupra lui însuși;

b) de a reprezenta interesele reprezentatului pe lângă conducerea spitalului de psihiatrie, precum și în fața organelor judiciare, după caz, numai în legătură cu internarea și tratamentul medical, inclusiv cu drepturile acestuia ca pacient pe durata tratamentului, și numai pentru perioada în care reprezentatul are dificultăți în a aprecia implicațiile unei decizii;

c) asupra lui însuși;

d) de a respecta confidențialitatea informațiilor privind starea de sănătate și a celorlalte date cu caracter personal ale reprezentatului;

e) de a fi informat, la cerere, cu privire la asistența medicală acordată reprezentatului.

B. Reprezentatul are următoarele drepturi și obligații:

a) de a fi reprezentat de către reprezentantul convențional în relațiile cu unitatea medicală, cu instituțiile publice sau cu orice alte persoane numai în legătură cu internarea și tratamentul medical, inclusiv cu drepturile sale ca pacient pe durata tratamentului și numai pentru perioada în care acesta are dificultăți în a aprecia implicațiile unei decizii asupra lui însuși;

b) de a denunța oricând, în mod unilateral, convenția de reprezentare.

4. **Durata Convenției**

Durata Convenției este de .....

5. **Încetarea Convenției**

Reprezentatul sau reprezentantul convențional poate denunța oricând, în mod unilateral, Convenția de reprezentare.

Reprezentantul poate fi înlocuit:

a) la instituirea unui reprezentant legal;

b) la solicitarea pacientului, dacă starea sănătății sale o permite;

c) în cazul în care medicul psihiatru, reprezentanții autorităților cu drept de control sau reprezentanții organizațiilor neguvernamentale autorizate în conformitate cu dispozițiile art. 47 din Legea sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, republicată, suspectează existența unor interese contrare între reprezentat și reprezentantul său legal ori convențional și sesizează autoritatea tutelară (Direcția generală de asistență socială și protecția copilului) pentru inițierea procedurilor necesare desemnării unui alt reprezentant.

d) la externarea reprezentatului.

6. **Clauze speciale**

Reprezentantul declară pe propria răspundere că are capacitate deplină de exercițiu.

Prezenta Convenție s-a încheiat în 3 (trei) exemplare, cu valoare de original, câte unul pentru fiecare parte și pentru spital. Convenția intră în vigoare la data semnării de către părți.

Reprezentat,

.....

(numele, prenumele și semnătura)

Reprezentant,

.....

(numele, prenumele și semnătura)

Martor,

.....

(numele, prenumele și semnătura)

A U T O R I Z A Ţ I E
privind vizita reprezentanţilor organizaţiilor neguvernamentale în unităţi sanitare
(model)

MINISTERUL SĂNĂTĂŢII
CENTRUL NAŢIONAL DE SĂNĂTATE MINTALĂ ŞI LUPTĂ ANTIDROG

Văzând solicitarea Organizaţiei neguvernamentale ....., înregistrată la CNSMLA cu nr. ...., având în vedere prevederile art. 47 din Legea sănătăţii mintale şi a protecţiei persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, republicată, în temeiul prevederilor art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.424/2009 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea Centrului Naţional de Sănătate Mintală şi Luptă Antidrog,

directorul Centrului Naţional de Sănătate Mintală şi Luptă Antidrog emite următoarea autorizaţie:

Se autorizează .....
(Se va menţiona denumirea organizaţiei neguvernamentale care a făcut solicitarea.)

prin .....
(Se vor menţiona numele şi prenumele persoanelor care vor efectua vizita în unitatea sanitară.)

să efectueze în perioada ..... vizita de monitorizare în .....
(Se va menţiona numele unităţii sanitare.)

Autorizaţia este valabilă numai în perioada pentru care s-a făcut solicitarea, însoţită de acordul privind accesul al managerului unităţii sau al înlocuitorului de drept al acestuia şi avizată în prealabil de medicul curant, care va aprecia oportunitatea vizitei din punct de vedere clinic.

Vizita de monitorizare în .....
(Se va menţiona denumirea unităţii sanitare.)

se va desfăşura în prezenţa unuia din membrii echipei terapeutice sau sub supraveghere video.

Nerespectarea prevederilor prezentei autorizaţii determină anularea de drept a acesteia.

Director CNSMLA,

.....
(numele, prenumele, semnătura şi stampila)

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, Bucureşti; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” Bucureşti
şi IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcţia de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relaţii cu publicul, Bucureşti, şos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 şi 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

